

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

ANGELO SCOLA: POROČNA SKRIVNOST

Podatki o knjigi

- Naslov: Poročna skrivnost
- Avtor: Angelo Scola
- Prevod: nadškof Stane Zore
- Spremn beseda: škof Anton Glavan
- Cena: 25 €
- Velikost: 135 mm x 215 mm
- Vezava: broširana z zavih
- Število strani: 424
- ISBN: 978-961-278-166-8
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba

Kontakt

Nina Brumec, uredništvo
telefon 01/244-36-70
mohorjeva@siol.net

Zakramentalna razsežnost teologije telesa

Knjiga prihaja v slovenski prostor v času po izredni škofovski sinodi, ki je oktobra v Rimu obravnavala sodobna vprašanja družine in zakona.

V delu se zrcalijo teološka antropologija papeža Janeza Pavla II. in vsa njegova pastoralna prizadevanja v času papeške službe. Ta »papež družine« je tako rad poudarjal in to tudi teoretično utemeljeval, da bo bodočnost človeštva šla skozi družino. Škofom, tudi slovenskim, ki smo bili pri njem na obisku »ad limina«, je ponavljal: »Naredite vse, kar morete, da boste prišli do celostne družinske pastorale.« Zato je pogosto načenal teme o bistvu človeške osebe in na tem temelju gradil znano teologijo telesa.

Kardinal Scola govori o »poročni skrivnosti«, ki je ena od dimenzij vsake oblike ljubezni in se prične s priznanjem spolne različnosti. V tej spolni različnosti se mož in žena odpreta medsebojnemu odnosu v ljubezni, ki teži, kot pri vsakem živem bitju, k porajanju novega življenja, k rodovitnosti. Pomembno je, da razlikujemo različnost in drugačnost, čeprav se zdita sinonima.

Človek, ki je po spolni različnosti moški, najde v ženski drugačen način »biti človek«, ženska pa s svoje strani živi spolno različnost iz ženske perspektive.

Knjiga je sicer zahtevno delo, ki bo bralcu v teh zmedenih časih lahko zjasnila pogled na temelj družine in zakramenta sv. zakona. (iz spremne besede msgr. Andreja Glavana, novomeškega škofa)

O avtorju

Kardinal Angelo Scola, milanski nadškof in kardinal, je bil rojen 7. novembra 1941 v kraju Malgrate, Lecco. V duhovnika je bil posvečen 18. julija 1970, je doktor filozofije in teologije. Sodeloval je pri vodstvu gibanja Communio e Liberazione ter pri italijanski izdaji mednarodne katoliške revije Communio. 1982 je postal profesor na Papeškem inštitutu Janeza Pavla II. za študije o zakonu in družini pri Papeški univerzi Lateran. Od leta 1991 do 1995 je bil škof v Grossetu, nato rektor Papeške univerze Lateran in predsednik omenjenega papeškega inštituta za študije o zakonu in družini.

Leta 2002 ga je papež Janez Pavel II. imenoval za patriarha v Benetkah in naslednje leto za kardinala. Papež Benedikt XVI. ga je leta 2011 imenoval za nadškofa-metropolita v Milanu. Kardinal Angelo Scola je član več kongregacij v Rimu in avtor številnih knjig in razprav.

Odlomek iz knjige

Če Kristusovo smrt in vstajenje vzamemo kot ključ za razlaganje, sta spolna vzajemnost in adamovska rodovitnost preseženi: vzpostavi se nov tip rodovitnosti. Razlog [...] je odvisen od dejstva, da gre za spolnost, ki sama oblikuje svojo družico: Kristus oblikuje Cerkev. Ostaja podobnost med Adamovim spanjem in Evinim rojstvom. Vendar je razlika med obema primeroma radikalna. Globok smrtni spanec na križu in izvor Cerkve iz ranjene Kristusove strani (kri in voda) sta globoko različna od Adamovega spanja, iz katerega izhaja Eva. Kristusov smrtni spanec je namreč popolno nasprotje nezavedni pasivnosti: je hoteni objem smrti. Je podaritev samega sebe vse do smrti iz agape, iz katere privre evharistična rodovitnost. Odnos med Kristusom in Cerkvijo si torej lahko predstavljamo kot nadspolno rodovitnost. Poročni jezik, ki izhaja iz Svetega pisma, to potrjuje: *Kristus ženin neveste Cerkve. Poleg tega je Cerkev telo, čigar glava je Kristus.*

S Kristusovim odrešenjem se v zgodovini pojavi drugačen, čeprav je z njim soodvisen, model rodovitnosti, kot je model rodovitnosti moški-ženska. Tudi sama spolnost človeka kot moškega-ženske je sprejeta v dinamiko te nove spolnosti, da postane simbol nove rodovitnosti. Pojem spolnosti se skrivnostno razširi na pojem poročnosti. Poročnosti ne moremo več nanašati samo na obliko odnosa med moškim in žensko, ampak postane zorni kot, s katerega se pokažejo odnosi med Bogom in človekom. Ponavljamo, da Sveto pismo samo uporablja to logiko: v Razodetju govori o Jagnjetovi gostiji, da opiše dokončnost nebes. Že Ozej in Jeremija sta se sklicevala na simboliko svatbe, da sta opisala odnos med Bogom in njegovim ljudstvom. Prepričani smo, da spolnost iz te nove, nadspolne (ne nespolne) oblike rodovitnosti, ki jo izraža odnos med Kristusom in Cerkvijo, dobi tudi nov pomen.